Şaka

FALCILIK!

— Ne o.. sabahtanberi fala bakıyorsun.. seni görenler de siyasi muharrir sanacak..

No 119

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

SOYGUN

Hizmetçi — Boşuna zahmet etme!.. Ben evin hesabını her gün görüyorum..

İKİZLER

Kadın — Haydi bakalım ayıkla pirincin taşını.. acaba kocam hangisi!..

AVRUPADA TAŞITLAR..

Kadın — Bu kılıkla inebildiğime de şükür!

HANGİSİNİ?..

— Kitapçı yeni romanımı beğendi mi?.
— Herhalde beğenmiş olacak.. dün beni babamdan istemiş.

AYRILDIKTAN SONRA..

— Tevekkeli bekârlık sultanlıktır demememişler.. ömrümde ilk defa rahat bir uyku uyuyacağım!.

YENİ İKRAMLAR

Kadın — Bir damla likör daha buyurmaz mısınız?.
Erkek — Teşekkür ederim.. birkaç damla da evvelki ziyaretlerimde almıştım.. fazlası dokunuyor.

CESARET!

Dişçi — Haydi ağzınızı açınız!.
Müşteri — Ne haddime bayım, ben evliyim!.

MODERN HAYAT!.

Kadın — (Diğer âşıkına) rica ederim buyurun, kocam bilhassa sizin için hazırlattı !..

Sene 3 : Cilt 5 No. 119 FİYATI 10 KURUŞ. Persembe 11 Şubat 1943

SAHİBİ :
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane:
İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususî Daire
Telefon : 21649
Telgraf adresi : İstanbul Şaka
Posta kutusu : 364

Şaka

ABONE ŞARTLARI
Türkiye için
Seneliği 500, Altı aylığı 250,
Üç aylığı 130 kuruştur.
Yabancı memleketlere Seneliği
600, Altı aylığı 300 kuruştur.

✲ HER HAFTA PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR EDEBÎ MİZAH GAZETESİ ✲

SEÇİM GÜNLERİNDE :

— Bu intihapta kadın meb'uslar fazla olacakmış !..
— Erkek meb'uslara artık söz sırası gelmiyecek desene...

— Neclâ için çok yüksek bir aileye mensup diyorlar..
— Evet bilirim... Taksim'de bir apartımanın en üst katında oturuyor...

DİLENCİLER MEKTEBİ

CİBALİDE bir kadın evini dilenciler kulübü haline koymuş : Adapazarlarına kadar gidiyor, sakat çocukları topluyor, bu evde yatırıyor, yediriyor, içiriyor, her birine ayrı ayrı dilencilik dersleri veriyor, sokakta kazandıkları parayı ellerinden alıyormuş.

Buna dilenciler-kulübü değil, «dilenciler mektebi» demek lâzımdır. Artık buna benzer irfan müesseselerini görüp de bizde maarifin ileri gitmediğini iddia etmek doğru olmaz.

Dilencilik te bir ilimdir. Geçenlerde bir akşam Beyoğlu lokantalarından birinde oturuyordum. Kapıdan içeriye, rahmetli Abdülhak Hâmidimize benziyen, mânalı ve kibar yüzlü, temiz giyinmiş bir ihtiyar girdi. Garsonlar üstüne yürüyerek onu kapı dışarı atmak istediler. İhtiyar dayandı, ellerinden kurtuldu ve dosdoğru bana geldi :

— Beyefendi ! dedi, ben asil aileden bir ihtiyarım. Düştüm. Bana biraz para veriniz.

Baktım : Sarhoş.

— Size verilecek param yok, dedim.

Masanın üstünde iki kitabım vardı. Dilenci bunları gördü.

— Beyefendi, dedi, bu kitaplardan birini ihsan buyurmaz mısınız?

Anladım ki, bu zat, dilenmenin bütün inceliklerine vâkıf ve Cibali mektebinde profesör olmağa lâyık pişkin bir mütehassıstır.

Evvel zamanda Abbas Uş isminde bir Arap dilenci varmış ve mehareti sayesinde zengin olmuş. Bir gün hamamda yıkanırken halvete biri girmiş :

— Ya Abbas ! demiş, bu tesadüften pek memnun oldum. Ben de sizi görmek istiyordum. Üç gün evvel babam öldü. Elimden hiçbir iş gelmez. Dilencilik etmeğe karar verdim. Fakat her mesleğin esrarı vardır. Bana bunlardan birkaçını öğretir misiniz?

Abbas :

— Peki... demiş, otur şuraya ! Sana üç nasihat vereceğim. Birincisi: Her nerede olursa olsun dilenmeli, ikincisi : Her kimden olursa olsun dilenmeli, üçüncüsü : Her ne olursa olsun almalı.

Bunun üzerine herif Abbasın elini öperek :

— Ben fakirim, sadakanıza muhtacım, demiş.

— Burası hamam ! Hamamda dilencilik olur mu ?

— «Her nerede olursa olsun dilenmeli» demediniz mi ?

— Öyle amma ben de dilenciyim. Dilenciden sadaka istenir mi ?

— «Her kimden olursa olsun dilenmeli» demediniz mi ?

— Öyle amma şimdi ben sana ne verebilirim ? Elbiselerim dışarıda. Burada tasımdan, tarağımdan ve usturamdan başka bir şey yok.

— «Her ne olursa olsun almalı» demediniz mi ? Ben onlara da razıyım.

Tası, tarağı ve usturayı alıp gitmiş !

●

AŞKALE CENNETİ

ARKADAŞIMIZ « Kandemir » de Varlık vergisini ödemiyenlerle beraber Aşkaleye kadar gitti. Son derece enteresan müşahedelerini Tasviriefkâra yazıyor. İstanbulun en büyük zenginlerinin, bugüne kadar hep mükellef yataklı vagonlarda Avrupa kaplıcalarına seyahat edenlerin şimdi korkunç ve ıssız karlı dağlara nasıl yollandıklarını, orada bir çavuşun emri altında kazmaya, küreğe sarılarak nasıl yol yaptıklarını, bu yazılarda, bütün canlı teferrüat çizgilerile okuyoruz.

Yoldan çıkanları yola getirmek için onlara yol yaptırmaktan iyi çare olamazdı. Böylece her türlü yolsuzluğun önüne geçiliyor ve böylece yalnız İstanbul zenginleri değil, ekonomi ve para işlerimiz de yola girecek.

Fakat arkadaşımızın müşahedelerine bakılırsa Aşkale mahkûmlarının keyfi yerinde. Vergiyi vermedikleri için mi, yoksa paranın temin edemiyeceği bir heyecan âlemine girdikleri için mi ?

Korkarım yaz gelirse Aşkale bir sayfiye yeri halini alacak ve memleketin birçok zenginleri kendi isteklerile oraya koşacaklar. Şimdiden orada modern ve lüks oteller. lokantalar açmayı düşünenler de vardır. Kaide değişmiyor : Zenginlerin bulunduğu yer cennet, fakirlerin bulunduğu yer cehennem !

●

BAHAR SAYIKLAMALARI

DAHA ortadan karlar kalkmadan ilkbahardan bahsedilmeğe başlandı : Askeri muharrirler, Ankara radyosu, dünya gazeteleri Almanların ilkbahar taarruzu yaklaştığını haber veriyorlar. Millî Piyango idaresi «ilkbaharı neş'e içinde geçirmek isterseniz bir bilet alınız» diyor. Bazı istikbal mütehassısları bu ilkbaharda bütün dünyanın biribirine gireceğini, ortada harp dışı memleket kalmıyacağını, son hamle ile bütün insanların dövüşeceğini müjdeliyorlar. Bir çiçekçi mağazası bahar için gül tohumları sattığını ilân ediyor.

Bahar ümitleri, bahar endişeleri, bahar korkuları yürekleri bu karakış ortasında dolduruyor. İnsan bu biribirine zıt bahar fallarına baktıkça şaşırıyor : Mübarek mevsim gelsin mi, gelmesin mi ? Biz istersek te, istemesek te o gelecek amma erken mi, geç mi gelmesini temenni edelim ?

Biz esasen sulhun baharı içinde olduğumuz için, harbe girmedikçe, tabiatin baharı erken de gelse olur, geç te.

Server Bedi

BASIN BALOSUNDA :

Bayan — Âdeta başım döndü... Nekadar süratli dönüyorsunuz...
Bay — Alışkınız bayan... Yoksa ayakta duracak halimiz kalmazdı...

Kadın Yazarlar Jübilesi!...

Hakkı Tarık Us'un muharrirler jübilesine karşılık olmak üzere kadın muharrirlerimiz de kendilerine mahsus bir jübile hazırlamak için toplandılar. Celseyi Hâlide Edip açtı.

HALİDE EDİP — Aziz meslekdaşlarım... Elli sene evvel yazı hayatına giren muharrirler için bir jübile yaptılar. Bizi hiç düşünen yok. Çünkü erkek zihniyetine göre erkek, şarap gibi, keman gibi, antika gibi eskidikçe kıymteleniyor; kadının ipek kumaş gibi yenisi, şeftali gibi tazesi makbul. Yıllarca kalem tutmaktan nasırlanmış bir kadın parmağı herkese tiksinti veriyor. Bu zihniyeti kökünden söküp atmamız lâzımdır. (Kendi parmağını göstererek) bakınız, benim sağ elimin orta parmağında ne kına vardır, ne manikür. Tırnağımın yanında gördüğünüz tümsek otuz sekiz senelik yazı hayatımın şişirdiği Tûru sinadır. Bununla öğünürüm. Sizin de böyle düşünmenizi temenni ederim. Bu toplantımızda en eski kadın muharririmizi bulup reisliğe seçelim. Sonra her birimizin yazı hayatını inceliyerek başlarımıza gayretlerimizle mütenasip bir şeref tacı geçirelim.

NEZİHE MUHİDDİN — Hemşire! ben senelerdenberi bu hakikati her vesile ile tekrarladım. Yazmaktan parmağım, söylemekten dilim nasırlandı. Fakat aramızda en yaşlı arkadaşı bulmak zordur. Meselâ ben yenilerdenim. «Dün» denecek kadar yakın bir tarihte yazı hayatına girdim.

SUAD DERVİŞ — Aman Nezihe abla! Ben çocukken sizin «Hanımlar Alemi» mecmuasındaki makalelerinizi okurdum.

NEZİHE MUHİDDİN — O zaman ben sizden daha küçüktüm. Yazıya başladığım zaman elimde kalem, kucağımda bebek vardı.

SUAD DERVİŞ — Evet: canlı bebek!

NEZİHE MUHİDDİN— Hayır hayır: taş bebek! Küçüktüm efendim. Şiir, makale, roman, tenkit, mektup, istida, lâyiha, fezleke, mazbata, rapor, her şey yazıyordum.

ŞÜKÛFE NİHAL — Ben şiire başladığım zaman daha küçüktüm.

REZAN EMİN — Evet, evet, hanım ablamızın bir elinde kalem, bir elinde de emzik şişesi varmış.

ŞÜKÛFE NİHAL — O kadar değil. Fakat pek küçüktüm. Efendim. Müsaadenizle ilk şiirimi okuyayım:

Küçüğüm, minciğim
Dünyada biriciğim ;
Beni sev, beni okşa
Mıncıkla anneciğim !

HÂLİDE NUSRET — Aman, ne güzel! alt tarafını da okur musunuz?

ŞİKÛFE NİHAL — Maalesef hatırımda kalmamış. Eve gidince Hamdiye sorayım, belki hatırlar o.

REZZAN EMİN — Bana bir kere okumuştunuz. Ben hatırlıyorum.

HÂLİDE NUSRET — Lütfen okur musunuz?

— Arkası 9 uncu sahifede —

HATIRLAYIŞ

Evin beyi, hizmetçiye yalvarıyordu :

— Böyle karşında diz çökmem sana bir şey hatırlatmıyor mu ?.

— Evet, hanım maşayı kaptığı zamanki halinizi hatırlatıyor !.

KESKİN GÖZ !..

İki hoppa kadın, Beyoğlunda yürüyorlardı. Birisi :

— Bekârları bir bakışta tanırım !.

Dedi. Öbürü sordu :

— Neresinden ?..

— Çoraplarının yırtık oluşundan !.

SIRNAŞIKLIK !..

İki bobstil. Kız nazlanıyor :

— Canım, size nişanlı olduğumu söyledim...

Erkek, aldırmadı :

— Zarar yok canım, nişanlınızı da kıskanacak değilim ya..

MODERN ÂŞIKLAR

Bir sinemanın holünde tanıştılar. Filim esnasında seviştiler ve çıkarken, tam ayrılıyorlardı ki, kadın kıyameti kopardı :

— Seni alçak sefil, rezil... Demek ihanet ha...

— Ne ne ne... Ne diyorsun canım ?.

— Ne diyeceğim, utanmadan beni aldattığını söylüyorum işte...

— Ne münasebet ?. Daha senden ayrılmadım ki...

— Kimin malını satıyorla
— Vaktile milletin anasını

KAVGA VESİYLESİ

Refik, o akşam eve erken dönmüştü. Akşam yemeğini yedikten sonra canı sıkılmağa başladı. Aksi gibi karısı da o gün gayet uysal, ve sessizdi, öyle her şeyden bir kavga vesilesi çıkarmıyordu.

Refik, biraz radyo dinledi, birkaç kitap karıştırdı, canısıkıntısı bir türlü geçmiyordu. Nihayet dayanamadı, karısına:

— Karıcığım, müsaade et te bu gece çıkıp kendi başıma şöyle bir âlem yapayım, dedi. Hiç olmazsa bu suretle bir haftalık kavga mevzuu da çıkmış olur..

SEBEP

Ayşe'nin kocası, sevgili karıcığından gelen mektubu yüksek sesle okuyordu :

« Dönüşünü sabırsızlıkla bekliyorum Ziyacığım... Seni çok göreceğim geldi..»

Ayşe'nin kocası, yüksek sesle söylendi :

— Anlaşıldı, yine parası bitti !.

KALEM

Neclâ'nın yeni (kaçıncı olduğu tabiî meçhul) nişanlısı bir genç mütefekkirdi. Neclâ, nişanlısına, o sırada Ankarada bulunan nişanlısına mektup yazarken ufak bir izahı lüzumlu gördü:

«Sevgilim, sakın yanlışlara aldırma, gayet fena bir kalemle yazıyorum.»

DEĞİŞİR

Bence aşk böyle ezeldenberi benzer damaya:
Bu garip tahtada erkekle kadın yer değişir.
Erkeğin meyli olur başka çiçek koklamaya,
Ve kadınlar yeni âşıkla yaşar, er değişir.

★

Deriz: Elbette gönül tazelemek zevkli ola..
Veririz nafile daldan dala yıllarca mola.
Çıkar en sonra fakat zevklerimiz aynı yola:
İçilir aynı şarap, sade kadehler değişir.

GERİ AL

Sunuversen bana candan öpücükler, ne çıkar;
Ey, kızıl ağzı ateş gülleri halinde, peri.
Buna sen pişman olursan, yine bir çaresi var:
Sayarak benden alırsın bu alev buseleri.

★

Bu güzel borcu senin âşığın inkâr mı eder;
İki kat iste ve gösterme tereddüt bu sefer:
Verdiğin bir şeyi almak ayıp olsaydı eğer,
Tanrı almazdı kulundan canı elbette geri.

66

ŞİİR

İMTİHAN

Arıyorken beni candan sevecek bir güzeli,
Ansızın geldi şaşırdım iki âfet yanıma.
Öyle kızlar ki ederler beni aşkile deli,
Hele, oklar gibi kirpikle, girerler kanıma.

★

Deneyip ilk kıza verdim ben olan servetimi,
Dedi: «Al busemi artık, sana sundum etimi.»
Sonra diğer kıza anlattım uzun hasretimi,
«Bana kâfi.» dedi; yalnız onu soktum canıma.

TAKVİM

O müneccim koca bir takvimi beyhude yazar,
Kanma taksimine vaktin.. Bu, hakikat olamaz.
Kötü gün çünkü asırlar gibi ömrünce uzar,
İyi bir yıl da sürer belki saatten daha az.

★

Muntazam sanma bu mevsimleri; bazan bozulur,
İlkbahardan yedi ay sonra gelir bilme güzü:
Kimi gençlikte, kederden bunalıp, yaşlı olur,
Kış basar, ben yazı gördüm demeden, ömrümüzü.

Necdet Rüştü

ELLİ YILLIK KALEMLERİN JÜBİLESİ MÜNASEBETİYLE:

Çocuk — İlk yazını yirmi yaşında mı neşrettin ?..

Dedesi — Tabii... Bizim zamanımızda şiir yazmak daha büyüklerin işi idi...

HİKAYE

Hüsnü Niyet!...

Bizim Rıfkı çok hüsnü niyet sahibi, fevkalâde mazlum bir çocuktur. O kadar ki, ensesine vur, lokmasını al.. İşin felâketi, ahbapları, arkadaşları da onun bu halini bilirler.. Zavallı Rıfkı.. Kendi gibi, halim, selim, efendiden adamlarla, kendi halinde kimselerle ahbap olacağına, gider de o feleğin çemberinden geçmiş, köş dinlenmiş, kaşarlanmış kurtlarla arkadaş olur.. Ne demezsiniz, söylüyorum ya, onu kardeşim gibi sevmesem, hüsnü niyetine rahat rahat hamakat diyebilirim..

Geçen gün, Rıfkıcık idarehaneye, bana geldi :

— Aman Rızacığım; diye dert döktü, aman Rızacağım, ne olursa senden olur, beni şu İsmail Topuz belâsından kurtar.. Herif nerde ise ensemde boza pişirecek.. Muhakkak şu anda peşimdedir yine.. Nerede ise düşer.. Kuzum beni yok de.. Hem de al şunları (cebinden seksen beş lira çıkardı, verdi), emanet olarak muhafaza ediver..

— Neden yahu, Rıfkı, ne var, ne oluyor ?..

— Daha ne olsun birader.. Hüsnü niyetimden, samimiyetimden istifade edip beni soyuyorlar.. Ahbap, arkadaş, bir şey diyemezsin ki.. Başkasının borcunu ödemekten canım çıktı.. Daha, sonuncu kefalet yüzünden icradan yeni çıktım, şimdi de İsmail yakama yapıştı. Yüz lirasını istiyor..

— Yüz lirasını mı ?..

— Evet.. Aman merdivende bir ayak sesi var.. Ben içeriki odaya geçiyorum..

Filhakika Rıfkı kapıyı daha kapar kapamaz, idarehaneninki açıldı ve İsmail Topuz, ateş püskürerek içeri girdi :

— Bonjur Rıza.. İmanını seversen söyle.. Şu Rıfkı uyuzu hangi deliğe saklandı ?..

— Aman kardeşim.. Hele dur biraz, otur şöyle birader, bir nefes al bakayım..

— Yok yok, gideceğim, işim var, sen sorduğuma cevap ver..

Cevap verecektim, verecektim amma, vakit kalmadı ki.. Ben ağzımı açmağa niyetlenirken içeriki odanın kapısı gıcırdadı ve Rıfkının ürkek yüzü meydana çıktı. İsmaili görür görmez ilk sözü :

— Vallahi param yok !.

Demek oldu. Topuz, ateş püskürmeğe başladı :

— Yahu, bir de arkadaşız diye elimi sıkarsın.. Utanmıyor musun ?.. Hani bugün verecektin ?.. Sana on beş gün mühlet verdik diye, bir arkadaşının emniyetini sui istimale ne hakkın var ?..

Rıfkı kekelemeğe başladı :

— Vallahi doğru söylüyorsun İsmailciğim amma, yemin edeyim istersen, param yok diyorum sana.. Nasıl inandırayım ?..

— Peki ne demeğe söz verdin ?..

— Ah, o anda ne haltettiğimi bilir miyim ?. Bir iki alacağım vardı. Belki alırım diye ümitleniyordum. Amma, ne gezer.. Üste vermediğime şükrediyorum...

— Görüyorsun ya Rıza.. Bu Rıfkı da sonra, arkadaş.. Beni bir haftadır maymun gibi oynatıyor. Ulan, bir kere düşün.. Herkesin işi gücü var.. Elâlem işini gücünü bıraksın da yüz lira için senin peşinden mi koşsun ?. Vicdan bunu mu emreder ?.. Dostluk, arkadaşlık bu mudur ?.. Yabancı birisi olsam haydi ne ise.. İnsan asıl ahbabından sıkılmalı... Teessüf ederim vallahi, çok, hem çok teessüf ederim sana...

Rıfkıya baktım, nerede ise masanın altına girecekti. Öteki :

— Lânet olsun sana da, parana da..

Diye söylenerek pür hiddet, fırladı gitti.. Rıfkı nerede ise ağlıyacaktı :

— Görüyorsun ya..

Diye mırıldandı...

— Peki yahu, dedim, ne diye söz verirsin !..

— Ne yapayım, yüzüm tutmuyor...

— İsmail makul çocuktur. Söyle, taksite bağla..

— Neyi ?..

— Borcunu..

— Hangi borcumu..

— Canım İsmaile olan şu yüz liralık borcunu..

— Benim İsmaile borcum yok ki...

— ?..

— Benden borç para istedi; yüz lira, yüzüm tutmadı, alacaklarımı alayım, veririm İsmailciğim.. dedim. O gün bugündür peşimi bırakmıyor...

— Ya...

— Elbette ya.. Gözlerinle gördün işte.. Hüsnü niyetime dayanarak beni nasıl istismar ediyorlar...

— Vah vah...

— Sorma... Haydi, ben gideyim artık...

LİSE TALEBELERİNE SİGARA İÇMEK YASAK EDİLDİ.

— Gazeteler —

— Vay demek bacak kadar boyunla sigara içiyorsun ha?.

— Lise talebesi değilim ya...

VERGİLERİNİ VERMİYENLER AŞKALE'DE YOL İŞLERİNDE ÇALIŞTIRILACAKLAR...

— Suiniyet sahibi vergi borcunu ödemiye gitti...

— Torununun torunu borcunu ödiyerek İstanbul'a döndü...

KADIN YAZARLAR JÜBİLESİ

— Baş tarafı 5 inci sahifede —

REZZAN EMİN — Biraz düşüneyim bakayım... Ha... Evet... Tamam... İşte:

Hem bir dalım, hem çiçek
Nazım sana geçecek
Bak ağzım süt kokuyor
Benim «agûcuk bebek» !

HÂLİDE EDİP (Sol tarafta oturan Mükerrem Kâmil, Kerime Nadir ve Peride Celâllere hitap ederek) — Sizler ne diyorsunuz efendim?

PERİDE CELÂL — Ablalarımızın kimi bebekle oynıyor, kimi de bebeğim diyor. Böyle olunca biz henüz dünyaya gelmemiş sayılırız.

MUAZZEZ TAHSİN — Ebe çağıralım.

MÜKERREM KÂMİL — Hacet yok. Biz dünyaya kendi kendimize geliriz.

KERİME NADİR — Edebiyat dünyasına da kendi kendimize gelmedik mi?

NEZİHE MUHİDDİN — Rahmi maderde mi yazıya başladınız?

ERİDE CELÂL — Ablalarımızın hesabına bakılırsa öyle olacak.

HÂLİDE EDİP — Bu münakaşadan da anlaşılıyor ki hepimiz çocuğuz efendim. Hiç birimiz büyümeğe razı olmuyoruz.

GAZETE FOTOĞRAFÇILARI (Birdenbire içeri dalarak) — Müsaadenizle toplantınızın resmini alacağız.

MUAZZEZ TAHSİN — Aman biraz durunuz! (Suat Dervişe) Hemşire çantamı almayı unutmuşum. Rujunuzu biraz verir misiniz?

SUAD DERVİŞ — Benim de pudram kalmamış. Biraz pudra rica ederim.

REZZAN EMİN (Fotoğrafçılara) — Beni biraz bekler misiniz? Otomobile atlayım, banyomu alıp geleyim.

ŞÜKÛFE NİHAL (Bir köşeye çekilmiş, pudrasını ve rujunu tazelerken) — Ah bu gazete fotoğrafçıları...

HÂLİDE NUSRET — Fotoğraflarımıza rötuş yapılmıyacak mı?

NEZİHE MUHİDDİN (İçini çekerek) — Artık bizim resimlerimize rötuş kâr etmez.

GAZETE FOTOĞRAFÇILARI — Oldu bitti. Rezzan hanım, banyo almanıza lüzum kalmadı. Resminizi biz banyo edeceğiz. Teşekkür ederiz. (çıkarlar).

HÂLİDE EDİP — Münakaşayı keselim. Demek oluyor ki içinizde en yaşlınız benim.

MUAZZEZ TAHSİN — Allah razı olsun.

HÂLİDE EDİP — Toplantıya nihayet veriyorum, çocuklar... (Çıngırağı çalar, celseyi kapatır). Dağılabilirsiniz.

— Eh.. Hadi güle güle Rıfkıcığım...

— Şey.. Şu seksen beş lira sende mi kalsın dersin ?..

— Vallahi sen bilirsin Rıfkıcığım amma.. İstersen vereyim yani.. Bende durması senin menfaatin icabıdır..

— O neden öyle ?.

— Öyle ya.. Şimdi versem, daha yolda hüsnü niyetinden istifade edecekler, nasıl olsa elinden kaptıracaksın.. Halbuki bende kalırsa böyle bir felâket mevzubahs olamaz.. Burası senin evin demektir.. Ne zaman lâzım olursa gelir alırsın...

Rıfkı hayretle yüzüme baktı. Sonra :

— Vallahi doğru söylüyorsun Rızacığım... dedi, hay Allah razı olsun senden...

Ve, veda etti gitti. Kimbilir bir daha ne zaman gelip parasını alacak.. Şu bizim Rıfkı, hüsnü niyet sahibi, mazlûm çocuktur vesselâm...

Hikâyeci

HÂLİDE NUSRET — Şimdi hep birden nereye gideceğiz?

SUAD DERVİŞ — İp atlamağa!

Geveze

ÜZÜM BAĞLARINDA

İstanbulda bir bağcılık merakıdır başladı. Bilhassa Erenköy taraflarında oturanlar çeşitli ve güzel kokulu üzümler yetiştirmek için biribirlerile müsabakaya girişiyorlar.

Geçen sonbaharda Rahmi Bey, Erenköydeki arkadaşlarından birini ziyaretten dönüyordu. Bağlar arasındaki dar yollardan geçerken kocaman salkımlı nefis üzümlere imrendi ve orada duran çocuğa :

— Oğlum, dedi, üzümlerinize imrendim doğrusu. Şuradan birkaç salkım üzüm koparabilir miyim ?.

— Hay, hay bayım.. İstediğiniz kadar..

Rahmi Bey en olgunlarından birkaç salkımı yedikten sonra birkaç salkımı da mendiline yerleştirdi. Giderken de çocuğun eline yirmi kuruş sıkıştırdı ve sordu :

— Oğlum burası sizin bağınız mı?. Çocuk güldü:

— Hayır bayım.. Burası bizim komşunun bağıdır... Bizimkini vukuatsız geçtiniz.

VARLIK VERGİSİ VERMİYEN KADINLARI BELEDİYE HİZMETİNDE KULLANACAKLAR..

— Gazeteler —

Sarhoş — Eyvah, fazla geç kaldım galiba.. Yine karım kapıda süpürge sopasiyle bekliyor...

— 12 —

— Bak İclâl Hanım, dedi, gayrı bugünden sonra bizden sayılırsın.. senden ummam amma, bir yerde ağzından bu fiyet işlerine ait lâf kaçırmayasın ha..

— Teessüf ederim Ahmet Bey.. siz beni ne sandınız?. Merak etmeyin.. ben hep bekâr patronların yanında çalıştım. Sır saklamasını gayet iyi bilirim...

Ve, şuh bir hareketle, Paracanın elinden kurtularak kapıdan fırladı.

Aşağıya indiği zaman Faik, odada enine boyuna dolaşıp duruyordu. İclâli görünce, onun nefes nefese gelmesinden, dağınık saçlarından, mahmur bakışlarından midesi bulanmış gibi yüzünü buruşturdu. İclâl, şımarık bir tavırla gülüyordu.

— Ne haber ?..

— Hiç... Üç kişi geldi.. Biri Yahudi..

— Moiz olmalı..

— Evet öyle dediler.. Çivi ve küsbe üzerine konuştular.

— Ticaret işi mi ?..

— Evet.. Yeni bir vurgun galiba..

Faik gözünü kırptı :

— Hangisi ?.

— Terbiyesiz !..

— Rica ederim.. Haydi bu bahsi bir tarafa bırakalım.. Kâr ne kadar ?.

— Galiba iki yüz bini bulacak..

Faik'in gözleri fal taşı gibi açıldı :

— Ne ?. Bu kadar kazanmak için ne yapıyorlar anlamadın mı ?..

— Pek iyi anlıyamadım amma; vagonlar bir gün bekletiliyor..

— İnsan bu dünyaya mal olarak gelmeliymiş..

— O neden ?..

— Fena mı ?. Yıllandıkça kıymetimiz artacaktı. Şimdi ise tersine..

— Bilhassa biz kadınlar için..

— O, adamına göre değişir.. Malûm ya.. Eh.. Başka ?..

— Bir de dolaşık bir fatura işi var..

— Ya... O ne imiş acaba ?..

— Doğrusunu isterseniz ona pek aklım ermedi..

— Senin ha...

— Neden şaşıyorsunuz ?.

— Yavrucuğum.. Senin şeytana pabucu ters giydiren soydan olduğunu ben çoktan anladım.. Demek söylemek istemiyorsun.. Niyetin kendi hesabına çalışmak öyle mi ?..

— Nereden çıkarıyorsunuz bunları da, Faik Bey?..

— Haydi canım, söyle : Benim kafam fesat yuvası olduğu için bütün bu fesatlıkları da zavallı, masum, aklı hiçbir şeye ermiyen İclâl'ciğe isnat ediyorum.. Değil mi ?...

— Hemen hemen öyle gibi..

— Ben ise açık hesaptan hoşlanırım..

— Öyle ise, burada işiniz ne ?..

— Sizin işiniz ne ise, ona benzer bir iş !..

— A.. Bunu hiç ummazdım..

— Yanlış anlamıyalım.. Ben de, Ahmet Paracan'ın «bazı» işlerine bakıyorum ya... Eğer yaşamak isterseniz beni dinlemek ve benimle anlaşmak mecburiyetindesiniz..

— Ay.. Bir de tehdit öyle mi ?. Benim bu lâkırdılara karnım toktur...

— Tehdit ne münasebet ?.. Bugüne bugün, sizin velinimetiniz sayılırım..

— Eğer mütemadiyen bunu hatırlatacak olursanız ben istifayı basarım..

— Hayır, ben saat başında bunu hatırlatsam siz yine istifa etmezsiniz.. Paracan'ın yağlı bir kuyruk olduğunu nasıl olsa kestirmişsinizdir...

— Uzun lâfın kısası.. Ne demek istiyorsunuz ?..

— Anlaşalım..

— Peki anlaşalım.. Nasıl olacak bu !..

— Gayet basit.. Paracan'ın ticarî münasebetlerini yavaş yavaş nasıl olsa öğreneceksiniz..

— Ey ?..

— Beni bunlardan haberdar etmenizi istiyorum..

— Yani casusluk, gammazlık öyle mi ?. Size bu gibi işler göremiyeceğimi söylemiştim zannederim..

— Yook.. Hiç te söylemedinizdi.. Hem bu niye casusluk sayılsın ?.. Makyavel ne demiş biliyor musunuz ?..

— Ne derse desin.. Öyle aşağılık heriflerin sözlerile hareket edecek değilim ya...

— Amma, bu sizin lehinize...

— Ya.. Ne demiş o mübarek adam ?..

— Evet, o mübarek adamın sözü şu : «Gaye, vasıtayı meşru kılar..»

— Bu söz ne münasebetle benim lehime oluyormuş !.

— Pekâlâ anlamışsınızdır.

— Hayır.. Kat'iyen hayır.. Zira siz yüzde yüz delisiniz..

— Alayı bırakın..

— Ne diye alay edecekmişim ?. Şu demindenberi söylediğiniz ipe sapa gelmez sözleri kim duysa ayni hükmü verir.. Yok Mayvel mi nedir o herif bir lâkırdı etmiş, bu söz benim lehime imiş.. Siz ya delisiniz, ya sarhoş...

— Ben bunlardan hiçbiri değilim.. Fakat sizin gibi kadınlarla düşe kalka galiba olacağım...

— Vay.. Şimdi de hakaret!..

— Hayır.. Hakaret değil, teşhis.. Ben deli değilim, sadece siz çok acelecisiniz.. O kadar ki... sözümü bitirmiye bile vakit bırakmıyorsunuz...

— Bitirin bakalım..

— Ben cemiyet içinde fertlerin müsavi haklaar sahip olmasını isterim..

— İstemekte devam edebilirsiniz..

— Evet.. Devam ediyorum.. Siz ve ben Ahmet Paracan'dan daha fakiriz..

— Zannederim..

— Onun servetinden hissemizi almalıyız..

— A.. Ne münasebet.. Herif çalışmış, kazanmış..

— İyi ya.. Biz de çalışıp kazanacağız..

— Niçin «biz» ?. Rica ederim Faik Bey, fikrinizi açıkça söyleyin..

— Çünkü bu işte siz bana yardım edeceksiniz...

— Nasıl?..

— Demin de arzettiğim gibi, bana Paracanın kazanç menbalarını ve kazanç sistemini haber vererek..

— Evet amma, onun sermayesi var..

— Olabilir.. bende de var...

İclâl, tatlılaştı:

— Ya.. hani demin fakirim diyordunuz.. ah yalancı ah..

— Yok, yine metelik tutmuyorum.. fakat akıl cihetinden sermayem var demek istedim:

İclâl kızdı:

— Sizin ne akılda bir adam olduğunuzu anlıyamadım.

— Buna imkân yok.. Zira ben, asıl cevherini derhal ortaya serenlerden değilim..

İclâl tatlılaştı:

— Demek tutumlusunuz?

— Evet zekâ ve akıl cihetinden.. fırsat düştükçe ve neticeden emin olmadıkça meydana çıkmam...

İclâl kızdı:

— Canım.. artık yoruldum.. şu işe gelelim..

— Hay hay.. Paracan zengin.. biz fakiriz.. onda para var, akıl yok.. bizde akıl var, para yok.. bizdeki aklı ona verip ondaki parayı alacağız...

— Benim öyle şeylere aklım ermez.

— Demin aynı şeyi söylediğim zaman hakaret ediyormuşum diye çıkıştınız.. sizin ermez amma, benim erer.. sade sizin yardımınıza muhtacım..

69

— Benim bu işte kârım ne olacak?.

— Benimkinin yarısı...

— Ya kazanamazsanız?.

— Buna imkân yok.. şimdi evrakı tetkik ettikten sonra yapılacak şeyi size söylerim, dediğim şekilde hareket ederseniz o yüz binler bizim olur..

İclâl sevindi:

— Yok canım.. inanmam vallahi...

— Sen dediğimi yap da ister inan ister inanma..

Sonra, kâğıtları okudu. Notlar aldı. Bir iki müsvedde hazırlayıp yazması için İclâle bıraktı.

— O telgraflar yerine bunları gönderirsin.. saat dörtte de telefonu unutma ha..

Diye tenbih ettikten sonra, memnun bir tavırla ıslık çalarak, handan çıktı. Evvelâ İş Bankasına uğradı. Ahmet Paracanın, namına açtırdığı kredi hesabına mahsuben biraz para çekti. Oradan Karaköye geçti. Postahaneye uğradıktan sonra bir türlü tatbik edemediği niyetini yerine getirmek üzere, avukatın yazıhanesine uğradı. «Çocuklar» dan biri her halde orada olacaktı.

— Merhaba Ağabey..

— Merhaba Hasan..

— Yine İş mi var?..

— Hem de sağlamı..

— Yok canım..

— Benim yalan söylediğimi gördün mü?.

— Hayır.. Amma, yine bulaşık işlere girdin korkarım..

— Ne münasebet!.. Kanunsuz tek adım atmadığıma emin ol..

— Bari kâr var mı?.

— Sorma.. bir vurgun peşindeyim..

— Devam edecek —

ŞAKA'NIN BULMACALARI

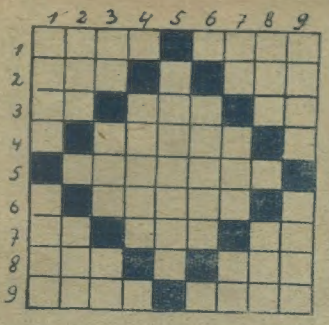

SOLDAN SAĞA

1 — Komşu devletlerden, Cenubî Amerikada bir devlet.
2 — Güç, saçsız.
3 — Vilâyet, zevk, bir edat.
4 — Hokkabaz ve sihirbazın yaptığı.
5 — Toplantı.
6 — Saç düzeltme vasıtası.
7 — Akıl, madenî ip, Ermenilerin ve Almanların kullandıkları bir tâbir.
8 — Bir millet. cemi esatı.
9 — Metot, bir oyun.

YUKARDAN AŞAĞIYA

1 — Müsaade, yaş değil.
2 — Artistin yaptığı, bir vapurumuz.
3 — Güzel sanat, kademe, içilen mayi.
4 — Kıymetli madenlerin ölçüsü.
5 — Ustalık.
6 — Nümune.
7 — İlâve, tersini su temizler, nota.
8 — Kabul etmemek, ilâve.
9 — Osmanlı camiasında bulunanlardan, şiddetli fırtına.

Geçen sayıdaki bulmacamızın halli

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	V	U	R	G	U	N	L	A	R
2	E	C	E	●	M	i	●	S	●
3	S	U	Ç	S	U	Z	S	A	●
4	i	Z	E	●	T	A	●	●	K
5	K	U	L	O	L	M	A	L	I
6	A	N	●	Y	U	●	L	A	Z
7	i	D	E	A	L	L	E	R	●
8	L	A	●	●	U	●	V	●	I
9	E	N	J	E	K	S	i	O	N

TARİHTEN ÇİZGİLER ALBÜMÜ

Kıymettar ressam Salih'in bu nefis albümü çıktı...

Fiatı 135 kuruştur.

Şaka Mecmuasına bir sene müddetle abone olanlara bu nefis albümden bir adet hediye olarak gönderilmektedir. Şimidye kadar abone olan yüzlerce okuyucumuzun hediyeleri adreslerine gönderilmiştir.

Bir senelik abone tutarı olan 5 lira Şaka İdarehanesine gönderilmelidir.

Sekiz sahifesi renkli olmak üzere 72 büyük sahifeli iki nüshası bir arada olarak Birincikânunda çıkan

SİGNAL'i aldınız mı?

Bu fevkalâde nüsha: Almanca, İtalyanca, Fransızca, İngilizce ve Rumca olarak intişar etmiştir.

Almadınızsa ve bayiinizde bulamazsanız, Umumî vekilinden tedarik edebilirsiniz.

Fiatı **30** kuruştur.

Bu nüsha kütüphanenizi tezyin edecektir.

Umumî vekili:

JOHANN BAYER

Eski Gümrük sokak No. 38: Galata-İstanbul
Posta kutusu: 1580

SİGNAL'in 1943 senesi ilk nüshası çıkmıştır, Fiatı 20 kuruştur

Tarihten Çizgiler

MEŞHUR SÜRMELİ HOCANIN VÂZINDA..

— Ey Havatin.. Vaızımıza hâtime verirken bazı nasihatler daha edeceğim.. pirun (çatal) ile yemek yiyenlerin yarın ahrette ol âlet ile gözleri oyulacaktır. Zinhar bununla yemek yimeyiniz.. Topuklu kundura giyenlerin topukları kızgın şişlerle yakılacak... Başlarına frenk icadı firkete takanların ahrette kızgın birer çivi olarak firketeler başlarına saplanacaktır. Baş açık yemenisiz dolaşmak meleklerin gücüne gider. Daha nice söyliyeceklerim var.. Var amma bugün bu kadarla kesiyorum.. Rabbim hepinize akıl fikir ihsan ede...

HOŞ FIKRALAR

UYKU İLÂCI

Hastayı ikinci defa muayeneye gelen doktor, paltosunu çıkarırken bayana sordu :

— Kocanız bu gece mışıl, mışıl uyudu değil mi ?. Ona verdiğim o kuvvetli ilâçtan sonra zaten başka türlü olmasına da imkân yoktu ya..

Kadıncağız içini çekerek başını salladı :

— Ne gezer doktorcuğum, bu gece bir dakika bile gözünü kapamadı..

— Nasıl olur ? Mutlaka benim dediklerimi dikkatle yapmamışsınızdır.

— Bütün dediklerinizi yaptım dokotrcuğum. Fakat ilâcı verirken kocamın gözü şişenin üzerinde yazılı olan fiyata ilişti.. Ondan sonra sizin ilâç vız geldi ona...

●

TENZİLÂTLI SATIŞ

Satıcı mal sahibine sordu :

— Çocuk eşyasında tenzilât yapmıyor muyuz ?.

Mal sahibi elini salladı :

— Adam.. Aldırma, çocuktur onlar, farkına varmazlar ki...

AHBAPLIK..

●

— Kuzum Leylâ.. Şu adam kim ?.

Leylâ şaştı :

— A.. Tanımamazlıktan geliyorsun.. Ayol, herif zevksizliğile meşhurdur..

●

KALMAK MESELESİ

Gazinoda idiler. Kadın çıkmak arzusu gösterdi :

— Beraber gidelim...

Erkek gülümsedi :

— Beraber kalsak daha iyi olmaz mı ?.

Umum Neşriyat Müdürü : Emin Uzman. 71 **Basıldığı yer : Ahmet Sait Matbaası**